Текст: **Камелия Илиева** | Снимки: **„Роден глас“**

Пътят е живот

На 12 януари Българският културен институт в Прага постави началото на новия културен сезон с красивата изложба „По пътя“ на художника Марио Николов. Това е първото представяне на твореца в чешката столица, но вернисажът очевидно предизвика голям интерес – на официалното откриване присъстваше българският посланик, г-н Лъчезар Петков, много почитатели на изобразителното изкуство и, естествено, моя милост – като представител на сп. „Роден глас“.

По стария път вървя
а той обрасъл с вечност
и
в звездносиня нощ
се завръщам у дома
а там покълнала забрава
и
за да не заспи от скука
вятърът раздухва
банални притчи
пред безоките прозорци...

(Из „Голгота“, Марио Николов)

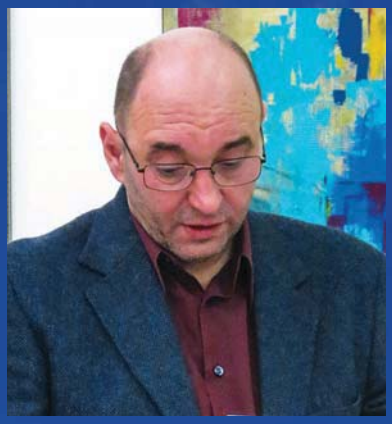

Марио Николов е роден на 14 февруари 1964 г. в София. През 1982 г. завършва училището по художествена обработка на камъка в с. Кунино, Врачанско, което е единствено на Балканския полуостров и едно от четирите държавни училища с подобен профил в Европа. Учил е графичен дизайн и реклама и професионално се изявява в тази сфера: от 1992 до 2008 г. работи като заместник-отговорен секретар във вестниците „Рудничар“, „Подкрепа“, „Пари“ и др., а от 2001 г. като отговорен секретар на в. „Дневник“. Произведения на художника има в частни сбирки в Австрия, България, Германия, САЩ, Турция и Чехия. Автор е на стихосбирките „МузиМузеиМухи“ и „Джаз слушат мечтите ми“, на разкази и журналистически текстове. Член на Съюза на българските журналисти и на Съюза на българските художници.

От 2011 г. е главен редактор на сайта за изкуство и култура artnovini.com. Живее и твори във Виена.

Изложбата представя около 40 творби – живопис и фотография, разнообразни като внушение и емоция. Цялостното впечатление за светлина и виталност вероятно се поражда от пъстрите и ярки багри, от възхищението и любовта на художника към заобикалящия го свят. „Колоритът на някои от творбите е експресивен, ярък, с отчетливи цветови и тонални контрасти, а при други носи вглъбеността и спокойствието на почти медиативна монохромност...“. Във встъпителното си слово Марио Николов насочи вниманието на публиката към серията от три картини, които се различават от останалите със своята мрачност и за някои са дори плашещи. Те са плод на авторовите впечатления, когато пътува за пръв път към Прага през месец май миналата година. Тъмни надвиснали облаци, прихлупили полята, над които се излива дъжд. „Но те не са страшни – каза Марио – защото са след бурята, а след тъмнината винаги идва светлина. Така и стана: когато пристигнах в чешката столица – изгря слънце“. Точно тук неговите пътища се пресичат с Българския културен институт и се ражда идеята за тази експозиция. „Повечето от творбите в експозицията са рисувани специално за тази изложба, а по-ранните произведения са своеобразните кръстопътища, през

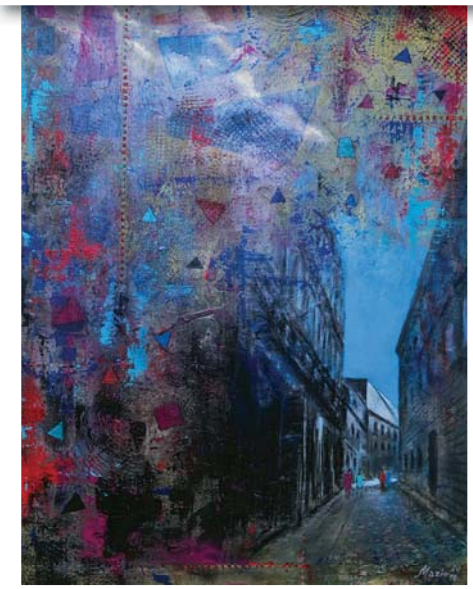

които (досега) съм преминавал. Чистият реализъм среща провокативната символика на сюрреализма, чиито ирационални проекции пък преминават в експресивна, мистична абстракция, изчистена от конкретни детайли, за да разкрият и да поведат зрителя по пътя на себетърсенето, на себеоткриването, на себепознанието. Към онези пространства, където съжителстват древността и съвременността, обяснимото и необяснимото, познатото и загадъчното, там където винаги след тъмнината идва светлина... Освен живописта, акцент в изложбата е серията от дигитални (необработвани със софтуерни програми) фотографии, наречена „Изтичащи (отминаващи) спомени“, която олицетворява бързопреходността на спомените и на битието, но и необхватната вечност, обитавана от духовността...“, споделя Марио Николов.

Заглавието „По пътя“ ясно отвежда към общочовешката метафора на живота, а авторът внася и своето пояснение: „Спомняте ли си онзи цитат от книгата „По пътя“ на американския писател Джак Керуак: „Предстоеше ни още много път, но какво от това – пътят е живот...“. Изложбата е една метафора и на хората, които срещаме по този път. Тя е и опит в сложните времена, в които живеем, да открием онзи път, който ще ни доведе до постигане на вътрешна хармония. Но условието е едно-единствено: трябва само да искаме да вървим по пътя“.

Няма как да се въздържа да не спомена, че познавам Марио Николов от 2014 г., когато пътищата ни се пресякоха по време на една от Световните срещи на българските медии. Познавах го обаче като журналист – оттогава нееднократно съм чела негови статии, публикувани на сайта за изкуство, който прави, и винаги съм харесвала стила му. Никога не съм предполагала, че е художник, а още по-малко – че пише стихове и има издадени стихосбирки. Неговите лирически творби в свободни стихове и изречени на един дъх, и в едно изречение, ме развълнуваха, а стихотворението „Джаз“ ми стана любимо. Видно е, че Марио Николов не спира да търси своята вътрешна хармония – творческа и житейска.

На добър път! ◆

Cesta je život

12. ledna odstartoval Bulharský kulturní institut v Praze novou kulturní sezónu krásnou výstavou „Na cestě“ výtvarníka Maria Nikolova. Ačkoliv se jednalo o první prezentaci tohoto umělce v Praze, vernisáž vyvolala velký zájem – slavnostního zahájení se zúčastnilo mnoho příznivců výtvarného umění.

Výstava seznamuje návštěvníky s asi 40 díly – obrazy i fotografiemi, které jsou různorodé co do sugesce i emoce. Celkový dojem světla a vitality pravděpodobně pramení ze sytých a výrazných barev, z okouzlení a z lásky umělce k okolnímu světu. Ve svém úvodním proslovu zaměřil Mario Nikolov pozornost publika k sérii tří obrazů, které se liší od ostatních svou ponurostí, a na někoho mohou působit až strašidelně. Jsou odrazem autorových dojmů z jeho první cesty do Prahy loni v květnu. Z temných hrozivých mraků, visících nad poli, se spouští déšť. „Ale ty mraky nejsou hrozivé“, řekl Mario, „protože jsou po bouři, a po temnotě vždy přichází světlo. Tak se i stalo: když jsem přijel do Prahy, vysvitlo slunce.“ Kromě maleb je na výstavě prezentována i série digitálních (softwarovými programy nekorigovaných) fotografií, nazvaná „Plynoucí (odcházející) vzpomínky“. Titul „Na cestě“ jasně směřuje k obecně lidské metafoře života, je to pokus, abychom v této složité době, ve které žijeme, odhalili tu správnou cestu, která nás dovede k získání vnitřní harmonie. Je zde jen jedna jediná podmínka – musíme po té cestě chtít jít.

Mario Nikolov se narodil v Sofii. Absolvoval školu uměleckého zpracování kamene ve vesnici Kunino, poblíž města Vraca. Jedná se o jedinou školu tohoto typu na Balkánském poloostrově a jednu ze čtyř státních škol podobného profilu v Evropě. Studoval grafický design a reklamu, dlouhá léta pracoval v této oblasti. Umělcova díla se nacházejí v soukromých sbírkách v Rakousku, Bulharsku, Německu, USA, Turecku a v České republice. Od roku 2011 je hlavním redaktorem stránek pro umění a kulturu artnovini.com. Žije a pracuje ve Vídni. ◆